

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 8 oktober 2019 met nummer RvVb-S-1920-0129
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0937-S

Verzoekende partij	de heer Hendrik EYSAKKERS , wonende te 2000 Antwerpen, August Michielsstraat 7/703
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert door neerlegging ter griffie op 6 augustus 2019 de schorsing van de beslissing van de verwerende partij van 27 juni 2019.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van (onder meer) de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 18 januari 2019 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de aanvrager een omgevingsvergunning verleend voor een verandering door wijziging en uitbreiding van de technische installaties van een gebouw, in het bijzonder de koeling, ventilatie, warmtepomp en airco van de verschillende aanwezige entiteiten op het perceel gelegen te August Michielsstraat 5/ August Michielsstraat 7/ Kattendijkdok-Oostkaai 50/ Kattendijkdok-Oostkaai 62/ Kattendijkdok-Oostkaai 63/ Napelsstraat 70/ Napelsstraat 72/ Napelsstraat 98, met als kadastrale omschrijving afdeling 7, sectie G, nr. 154S4..

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 10 september 2019 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat de verzoekende partij enkel een verzoekschrift met als opschrift "Vraag tot schorsing van beslissing" heeft neergelegd, en op het eerste gezicht geen verzoekschrift tot vernietiging heeft ingediend zodat dat het beroep op het eerste gezicht klaarblijkelijk onontvankelijk is. De verzoekende partij heeft een verantwoordingsnota ingediend.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

1.

De verzoekende partij die de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van de bestreden beslissing, dient aan de hand van voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking

van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Een verzoekende partij kan bijgevolg slechts op een ontvankelijke wijze een vordering tot schorsing indienen wanneer zij binnen de door artikel 105, §3 van het Omgevingsvergunningsdecreet voorgeschreven termijn ook een vordering tot vernietiging instelt. Een vordering tot schorsing is steeds een *accessorium* van een beroep tot vernietiging.

2.

Met een beschikking van 10 september 2019 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat de verzoekende partij enkel een verzoekschrift met als opschrift “Vraag tot schorsing van beslissing” heeft neergelegd, en op het eerste gezicht geen verzoekschrift tot vernietiging heeft ingediend.

De verzoekende partij stelt in haar verantwoordingsnota het volgende:

“ ...

Naar aanleiding van uw schrijven d.d. 10.09.2019 waarin u duidelijk maakt dat een schorsing gekoppeld is aan een vernietiging tenzij er een vereenvoudigde afhandeling of hoogdringendheid is, wil ik beklemtonen dat mijn vraag tot schorsing ervan uitging dat, als er geen onmiddellijke schorsing zou opgelegd worden, de onwettelijke, onoorbare toestand van vervuiling via de RWA verder zijn gang zou gaan nu dan in de 300 garage. Het dossier is echter veel breder.

Aangezien alle elementen van bouw- en milieuovertreding aanwezig zijn in mijn dossier schorsing, ga ik ervan uit dat dit de aandacht van de Raad niet kan ontgaan. De RWA-verluchtingstoestand is dus het gevolg van een groter geheel van overtredingen. Daarom zet ik dat in bijgaand dossier “vraag om vernietiging” duidelijk op een rijtje.

Zoals u zelf zegt, “een vordering tot schorsing steeds een accessorium van een beroep tot vernietiging is”, de schorsing binnen de wettelijke termijn werd overhandigd; de Provincie nu zegt dat 21.08.2019 als datum van aanplakking wordt aangenomen (zie bijlage); gezien de ernst van de zaak, neem ik aan dat mijn dossier verder loopt.

Intentioneel en formeel is een grondige op de wet getoetste behandeling van het dossier van bij het begin mijn vraag geweest. De vele jaren werk die uit de bijlagen blijkt, moge dit beklemtonen

...”

Als bijlage bij de verantwoordingsnota voegt zij een “aanvraag tot vernietiging van beslissing”.

3.

De mogelijkheid tot het indienen van een verantwoordingsnota strekt ertoe de verzoekende partij in staat te stellen een verantwoording te bieden omtrent de op het eerste gezicht gedane vaststellingen over de onontvankelijkheid van het beroep. De verantwoordingsnota kan en mag niet gelijkgesteld worden met de mogelijkheid om het verzoekschrift op basis van artikel 17, §2 Procedurebesluit te regulariseren.

De verzoekende partij weet niet te overtuigen dat de initiële “vraag tot schorsing van beslissing” tevens als een verzoek tot vernietiging van de bestreden beslissing kan worden beschouwd in de zin dat zij benadrukt een onmiddellijke schorsing heeft beoogd teneinde de “onoorbare toestand van vervuiling via de RWA” te laten ophouden.

Evenmin kan de bij de verantwoordingsnota gevoegde “aanvraag tot vernietiging van beslissing” in aanmerking worden genomen als een afzonderlijk verzoek tot vernietiging met betrekking tot de bestreden beslissing. Minstens moet worden vastgesteld dat, in die hypothese, dit verzoek kennelijk laattijdig is. Dat de aanplakking van de bestreden beslissing gebeurlijk pas is aangevangen op 21 augustus 2019 zoals de verzoekende partij stelt, is niet relevant aangezien de beroepstermijn, ten aanzien van de verzoekende partij (beroepsindiener tijdens de administratieve beroepsprocedure) begint te lopen vanaf de betekening van de bestreden beslissing en niet vanaf de (latere) aanplakking ervan.

Gelet op artikel 59/1, §3 Procedurebesluit.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De zaak wordt zonder verdere rechtspleging in beraad genomen.
2. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is onontvankelijk
3. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 100 euro ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 8 oktober 2019 door:

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

Elien GELDERS

Filip VAN ACKER